

ელია — რიცხვი თოთხმეტი

წინასწარმეტყველური პარალელი: მილერიტებიდან „Future for America“-მდე ელიას სულისკვეთებით

Jeff Pippenger

2023-10-21

დასასრულის ჟამს, 1798 წელს, დანიელის მერვე და მეცხრე თავების ულას მდინარის წინასწარმეტყველური უწყება გაიხსნა, და უილიამ მილერი აღდგა ელიას სულითა და ძალით, რათა ეუწყებინა ღმერთის სამსჯავროს მოახლოება.

უილიამ მილერსა და მის თანამშრომლებს მიეცათ გაფრთხილების ქადაგება ამერიკაში. ეს ქვეყანა გახდა დიდი ადვენტური მოძრაობის ცენტრი. სწორედ აქ ჰპოვა პირველი ანგელოზის უწყების წინასწარმეტყველებამ თავისი ყველაზე უშუალო აღსრულება. მილერისა და მისი თანამოაზრეების წერილები შორეულ ქვეყნებშიც გავრცელდა. სადაც კი მსოფლიოს მასშტაბით მისიონერებს შეეღწიათ, იქ იგზავნებოდა ქრისტეს მალე დაბრუნების სასიხარულო ცნობა. შორს და ფართოდ გავრცელდა საუკუნო სახარების უწყება: „გეშინოდეთ ღვთისა და მიაგეთ მას დიდება, რადგან მოვიდა მისი სამსჯავროს ჟამი.“ The Great Controversy, 368.

აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, დანიელის წიგნის მეათედან მეთორმეტე თავების ჰიდექელის მდინარის წინასწარმეტყველური უწყება გაიხსნა, და Future for America აღდგა ელიას სულითა და ძალით, რათა გამოეცხადებინა ღვთის სამსჯავროს მოახლოება.

მილერიტებმა გამოაცხადეს სამსჯავროს გახსნა, ხოლო Future for America აცხადებს სამსჯავროს დახურვას. მილერიტების წინასწარმეტყველური ჩარჩო იყო წარმართობის ორი გამაპარტახებელი ძალა, რის შემდეგაც მოდიოდა პაპიზმი. Future for America-ს წინასწარმეტყველური ჩარჩო არის წარმართობის სამი გამაპარტახებელი ძალა, რის შემდეგაც მოდის პაპიზმი და შემდეგ — განდგომილი პროტესტანტიზმი.

მილერიტები ფილადელფიელებად იწყებდნენ და ლაოდიკიელებად გადაიქცნენ. Future for America ლაოდიკიელებად იწყებდა და ფილადელფიელებად გარდაიქმნება. მილერიტებისთვის ფილადელფიიდან ლაოდიკიაში გადასვლა დაკავშირებული იყო ელიას სიკვდილთან და მისი უწყებით წარმოთქმულ მოსეს ფიცთან. Future for America-ს გადასვლა დაკავშირებულია ელიასა და მოსეს სიკვდილსა და აღდგომასთან გამოცხადების მეთერთმეტე თავში.

1844 წელს სამსჯავროს გახსნისას, მილერიტებმა შეასრულეს ელიას საქმე ქარმელის მთაზე. სამსჯავროს დასასრულს, საკვირაო კანონის დროს, მოძრაობა Future for America შეასრულებს ელიას საქმეს ქარმელის მთაზე. მილერიტულ ისტორიაში სამოცდახუთწლიანი წინასწარმეტყველების სამი სასაზღვრო ნიშანი, რომლებიც განსაზღვრულია ესაიას წიგნის მეშვიდე თავის მერვე მუხლში, განმეორდა მაშინ, როცა ორი ერი შეერთდა ერთად ერთ ერად, რათა დაემყარებინათ გამოცხადების მეცამეტე

თავის მიწის მხედის პროტესტანტული რქა. Future for America-ს ისტორიაში იმავე სამოცდახუთი წლის სამი სასაზღვრო ნიშანი მეორდება, როდესაც ორი ერი ერთიანდება, რათა ჩამოაყალიბოს რესპუბლიკანიზმის ის რქა, რომელიც გველემპივით ლაპარაკობს.

„Future for America“-ს წინასწარმეტყველურ ისტორიაში იმ სამი საგზაო ნიშანს შორის პირველი იყო აღსასრულის დრო 1989 წელს. მეორე იყო 2001 წლის 11 სექტემბერი, ხოლო მესამე იქნება მალე მოსასვლელი კვირა დღის კანონი. მილერიტთა ისტორიაში ესაიას მეშვიდე თავში განსაზღვრული საგზაო ნიშნების თანმიმდევრობა შებრუნებული იყო ესაიას ისტორიის საგზაო ნიშნების თანმიმდევრობასთან შედარებით. „Future for America“-ს ისტორიაში ეს თანმიმდევრობა შეესაბამება სამოცდახუთი წლის პირველ მინიშნებას, თუმცა დასასრულს დროის ელემენტი უკვე აღარ არსებობს. 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან მოყოლებული, წინასწარმეტყველური დროის ნებისმიერი გამოყენება სატანური ცდუნებაა.

ესაიას მეშვიდე თავში დადგენილი სამი ნიშნულის თანმიმდევრობის დაცვასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველური გამართლება, მათ მილერიტულ ისტორიაში შებრუნებული წესრიგის საპირისპიროდ, ნაწილობრივ ემყარება პირველად ხსენების წესს. სამოცდახუთი წლის თანმიმდევრობა პირველად ესაიას მეშვიდე თავშია მოხსენიებული, და თუმცა სამოცდახუთი წლის დროითი ელემენტი მეტად აღარ არსებობს, როდესაც იმ წლებთან წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორიის საბოლოო აღსრულება დასასრულის მოძრაობაში ხდება, სამი ნიშნული მაინც იდენტიფიცირებულია და ისინი ინარჩუნებენ იმავე წესრიგს, როგორიც ესაიას ისტორიაშია.

ნიშანსვეტების პირველი თანმიმდევრობის შენარჩუნების მეორე საფუძველი არის იმ მილერიტულ ისტორიასთან კავშირი, რომელშიც სამოცდახუთი წელი აღსრულდა, და უწყვეტობა, რომელიც მილერიტულ მოძრაობას აქვს Future for America-ის მოძრაობასთან. მილერიტული ისტორია იყო დასაწყისი, ხოლო Future for America არის დასასრული.

მილერიტების მოძრაობა 1863 წელს დასრულდა, როდესაც კანონიერად ორგანიზებულმა მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიამ არსებობა დაიწყო. იმ მომენტში ელიას მაცნე, რომელიც აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, მოვიდა, როდესაც ულაის მდინარის ხილვა გაიხსნა, დადუმდა და დაიბეჭდა. 1989 წელს, აღსასრულის ჟამს, როდესაც ჰიდეველის მდინარის ხილვა გაიხსნა, ელიას მაცნე დაბრუნდა.

გზისმანიშნებელთა თავდაპირველი თანმიმდევრობის შენარჩუნების მესამე დასაბუთება მოიპოვება წინასწარმეტყველების იმ ხაზში, რომელიც დედამიწის მხედსა და მის ორ რქას შეეხება. მილერიტულ ისტორიაში ორი ერი შეერთდა, რათა პროტესტანტიზმის რქა ჩამოყალიბებულიყო. Future for America-ს ისტორიაში განდგომილი პროტესტანტიზმისა და განდგომილი რესპუბლიკანიზმის ორი რქა შეერთდება, რათა ჩამოყალიბდეს ის ერთი ერი, რომელიც არის მხედის „ხატი“, და აგრეთვე — მხედისადმი „ხატი“. ის ორი ერი, რომლებიც დასასრულის ისტორიაში

ერთიანდება, რათა ეკლესიისა და სახელმწიფოს ერთიანი რქა ჩამოყალიბდეს, ამ აღსრულებას კვირის კანონის დროს აღწევს.

როდესაც მხეცის ხატი სრულად ჩამოყალიბდება, მისი დასრულება დადასტურდება იმით, რომ მას შეეძლება კვირადღის კანონის გატარება. იმ ხატის განვითარება დროის პროცესია, ხოლო მხეცის ნიშანი დროის ერთი კონკრეტული მომენტია. ხატის განვითარების დრო წარმოდგენილია იმ ორმოცდაექვსი წლით, რომლის განმავლობაშიც ტაძარი შენდებოდა 1798 წლიდან 1844 წლამდე. რესპუბლიკური რქა აღმართავს რელიგიურ-პოლიტიკურ ტაძარს იმ დროის პერიოდში, როდესაც მხეცის ხატი ვითარდება.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბება წინასწარმეტყველურად 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. ამ კრიზისმა Patriot Act-ის ამოქმედება აღნიშნა, რამაც საკონსტიტუციო სამართალში ცვლილება მოიტანა — ინგლისური სამართლის საფუძვლიდან რომაული სამართლის საფუძველზე გადასვლა. ინგლისური სამართალი დაფუძნებულია პრინციპზე, რომ ადამიანი უდანაშაულოა, ვიდრე მისი დანაშაული დამტკიცდება, ხოლო რომაული სამართალი დაფუძნებულია პრინციპზე, რომ ადამიანი დამნაშავეა, ვიდრე მისი უდანაშაულობა დამტკიცდება.

პოლიტიკური ტაძარი, რომელიც აღმართულია 2001 წლის 11 სექტემბრიდან კვირის კანონის გამოცხადებამდე, ასევე ილუსტრირებულია მხეცის ხატის ჩამოყალიბებით. წინასწარმეტყველური დრო უკვე აღარ არის გამოყენებადი, ამიტომ ორმოცდაექვსი წელი, რომლის განმავლობაშიც პროტესტანტიზმის რქამ აღმართა სულიერი ტაძარი, აღნიშნავს პერიოდს და არა დროის ერთ წერტილს, როცა რესპუბლიკანიზმის რქა აღმართავს თავის რელიგიურ-პოლიტიკურ ტაძარს.

ესაიას მეშვიდე თავში წარმოდგენილი სამოცდახუთი წლის სამი სასაზღვრო ნიშნულის იმავე მიმდევრობის გამოყენების სამი მთავარი დასაბუთებაა: პირველი, პირველად მოხსენიების წესი; ძვ. წ. 742, ძვ. წ. 723 და ძვ. წ. 677 წლები, მაშასადამე, ცხრამეტი წელი, რომელსაც მოსდევს ორმოცდაექვსი წელი. მილერიტა ისტორიაში ეს საპირისპიროდ იყო: 1798, 1844 და 1863, მაშასადამე, ორმოცდაექვსი წელი, რომელსაც მოსდევს ცხრამეტი წელი.

მეორე დასაბუთება არის ელიას როლისა და საქმის შესახებ უწყების უწყვეტობა. ელია მოვიდა აღსასრულის ჟამს 1798 წელს, როდესაც დანიელის წიგნი გაიხსნა (დანიელი 8:14), და შემდეგ მივიდა ქარმელის მთაზე დაპირისპირებამდე 1840-დან 1844 წლამდე, ხოლო შემდგომ 1863 წელს ადათისა და ტრადიციის თეოლოგიასთან ერთად დაიბეჭდა. ელია კვლავ მოვიდა აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, როდესაც დანიელის წიგნი გაიხსნა. მან წინასწარმეტყველურად იმოგზაურა 2001 წლის 11 სექტემბრამდე, სადაც იწყება ქარმელის მთის დაპირისპირება, რათა დასრულდეს მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით. ელიას როლისა და საქმის უწყვეტობა მხარს უჭერს ესაიას მეშვიდე თავში განსაზღვრული ნიშნულების თანამიმდევრობას.

მიწის მხეცის ორი რქის კონტექსტი მიუთითებს, რომ ორივე რქა გადადის ორი ძალიდან ერთ ძალაზე — ერთი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს

დასაწყისში და მეორე მის დასასრულში. როდესაც ან დასაწყისის, ან დასასრულის ორი კვერთხი ერთად შეიკრიბება და ერთ ერად შეერთდება, ისინი წარმოდგენილნი არიან როგორც აღმშენებლები — დასაწყისში სულიერი ტაძრისა, ხოლო დასასრულში რელიგიურ-პოლიტიკური სულიერი ტაძრისა. ყალბი ტაძარი არის პაპური ტაძრის ხატი, სადაც პაპი ზის ღვთის ტაძარში და აცხადებს თავს ღმერთად.

როდესაც შეერთებული შტატები კვირის კანონის საკითხში დრაკონივით ილაპარაკებს, იგი სწორედ იმ სახეს ადასრულებს, რადგან იგი ააშენებს ყალბ ტაძარს, სადაც ეკლესია და სახელმწიფო ერთ კვერთხად იქნებიან შეერთებულნი, და ამ ურთიერთობაში მმართველობა ეკლესიას ექნება.

ესაიას მეშვიდე თავში წინასწარმეტყველმა ესაიამ თავისი ძე წაიყვანა, რათა მეფე ახაზისთვის უწყება გამოეცხადებინა ზედა აუზის არხთან, მრეცხავის ველის მახლობლად.

მაშინ უთხრა უფალმა ესაიას: ახლა გადი ახაზის შესახვედრად, შენ და შენი ძე შეარ-იაშუბი, ზედა ტბორის წყალსადენის ბოლოს, მრეცხველის მინდვრის გზაზე. ესაია 7:3.

სიტყვა „shearjashub“ ნიშნავს: „ნარჩენი დაბრუნდება“. მილერიტა დასაწყისის მოძრაობის ნარჩენი 1989 წელს დაბრუნდა Future for America-ს მოძრაობაში. ესაია და მისი ძე, როგორც მამა-შვილის ურთიერთობით დაკავშირებულნი, წარმოდგენენ დასაწყისსა და დასასრულს. ისინი გამოხატავენ ელიას სულს, რომელსაც უნდა მოექცია მამათა გულები შვილებისკენ და შვილთა გულები — მამებისკენ. ესაია უღვთო მეფე ახაზს ელიას უწყებას აუწყებდა. სხვა უღვთო საქმეებთან ერთად, ახაზი ცნობილია იმით, რომ მან დახურა საწმიდრის მსახურეები და მის ნაცვლად ასურეთის ტაძრის ასლი აღმართა.

ოცი წლისა იყო ახაზი, როცა გამეფდა, და თექვსმეტი წელი იმეფა იერუსალიმში; და არ იქმოდა იმას, რაც სწორი იყო უფლის, მისი ღმერთის, თვალში, როგორც დავითი, მისი მამა. არამედ დადიოდა ისრაელის მეფეთა გზით; მეტიც, თავისი ძეც კი გაატარა ცეცხლში იმ წარმართთა სისაძაგლეების მიხედვით, რომელნიც უფალმა განდევნა ისრაელის ძეთა წინაშე. და სწირავდა მსხვერპლს და აკმევდა საკმეველს მაღლობებზე, ბორცვებზე და ყოველი ხემწვანის ქვეშ. მაშინ რეცინი, სირიის მეფე, და ფეკახი, რემალიას ძე, ისრაელის მეფე, ავიდნენ იერუსალიმის წინააღმდეგ საომრად; და ალყა შემოარტყეს ახაზს, მაგრამ ვერ სძლიეს მას. იმ დროს რეცინმა, სირიის მეფემ, ელათი კვლავ დაუბრუნა სირიას და იუდეველნი განდევნა ელათიდან; და სირიელები მივიდნენ ელათში და დამკვიდრდნენ იქ დღემდე. მაშინ ახაზმა გაუგზავნა მოციქულნი ტიგლათფილესერს, აშურის მეფეს, და შეუთვალა: შენი მორჩილი და შენი ძე ვარ; ამოდი და მიხსენი სირიის მეფის ხელიდან და ისრაელის მეფის ხელიდან, რომელნიც აღდგნენ ჩემს წინააღმდეგ. და აიღო ახაზმა ვერცხლი და ოქრო, რაც მოიპოვებოდა უფლის სახლში და მეფის სახლის საგანძურებში, და გაუგზავნა ძღვნად აშურის მეფეს. და უსმინა მას აშურის მეფემ, რადგან აშურის მეფე ავიდა დამასკოზე, აიღო იგი, მისი მკვიდრნი ტყვედ წაასხა კირში და მოკლა რეცინი. და წავიდა მეფე ახაზი დამასკოში

ტიგლათფილესერის, აშურის მეფის, შესახვედრად; და იხილა დამასკოში სამსხვერპლო. და გაუგზავნა მეფე ახაზმა ურია მღვდელს სამსხვერპლოს სახე და მისი ნაგებობის ნიმუში მთელი მისი ხელოვნებისამებრ. და ააშენა ურია მღვდელმა სამსხვერპლო ყველაფრის მიხედვით, რაც მეფე ახაზმა გამოუგზავნა დამასკოდან; ასე გააკეთა ურია მღვდელმა, ვიდრე მეფე ახაზი დამასკოდან მოვიდოდა. და როცა მეფე დაბრუნდა დამასკოდან, იხილა მეფემ სამსხვერპლო; და მიუახლოვდა მეფე სამსხვერპლოს და შესწირა მასზე. და დაწვა თავისი აღსავლენი და თავისი ძღვენი, დაღვარა თავისი საღვრელი და ასხურა თავის სამშვიდობო მსხვერპლთა სისხლი სამსხვერპლოზე. და ბრინჯაოს სამსხვერპლოც, რომელიც უფლის წინაშე იყო, გადმოიტანა სახლის წინა მხრიდან, სამსხვერპლოსა და უფლის სახლს შორის ადგილიდან, და დადგა იგი სამსხვერპლოს ჩრდილოეთ მხარეს. და უბრძანა მეფე ახაზმა ურია მღვდელს, უთხრა: დიდ სამსხვერპლოზე დაწვი დილის აღსავლენი და საღამოს ძღვენი, მეფის აღსავლენი მსხვერპლი და მისი ძღვენი, ქვეყნის მთელი ხალხის აღსავლენი მსხვერპლი, მათი ძღვენი და მათი საღვრელები; და ასხურე მასზე აღსავლენის მთელი სისხლი და მსხვერპლის მთელი სისხლი; ხოლო ბრინჯაოს სამსხვერპლო მე მექნება გამოსაკითხავად. და გააკეთა ურია მღვდელმა ყოველივე ისე, როგორც უბრძანა მას მეფე ახაზმა. და მოჰკვეთა მეფე ახაზმა კვარცხლბეკებს კიდეები, მოხსნა მათგან საბანელი; და ჩამოხსნა ზღვა ბრინჯაოს ხარებს, რომელნიც მის ქვეშ იდგნენ, და დადგა იგი ქვის საფენზე. და შაბათის გადასახური, რომელიც სახლში ჰქონდათ აშენებული, და მეფის გარეთა შესასვლელი, გადააკეთა მან უფლის სახლში აშურის მეფის გულისთვის. 2 მეფეთა 16:2–18.

ასურეთის მეფე წარმოადგენს ჩრდილოეთის მეფეს, რომელიც პაპობის სიმბოლოა. უკეთური მეფე ახაზი იყო იუდას, სიტყვასიტყვითი დიდებული ქვეყნის, ფაქტობრივი მმართველი. როდესაც ესაია და მისი ძე შეხვდნენ მას ზედა აუზის წყალსადენთან, მრეცხავთა მინდვრის გზაზე, უწყებით, რომ ნაშთი დაბრუნდებოდა, უკეთური მეფე სამოქალაქო ომის კრიზისში იმყოფებოდა ჩრდილოეთსა და სამხრეთს შორის. იმ კრიზისში მან უარყო უწყება, რომელიც ღმერთმა წინასწარმეტყველ ესაიას მეშვეობით შესთავაზა, და დაცვისათვის სიტყვასიტყვით ჩრდილოეთის მეფეს მიმართა.

ესაიას მეშვიდე თავის კონტექსტი წარმოსახავს სულიერი დიდებული ქვეყნის წინამძღოლს, რომელიც სამოქალაქო ომის ჟამს, ღმერთისკენ მოქცევის ნაცვლად, კავშირს ეძებს პაპობასთან. ახაზის ამბოხება ღმერთის წინააღმდეგ წარმოადგენილია იმით, რომ იგი მიდის ჩრდილოეთის მეფესთან, ადგენს ჩრდილოეთის მეფის ღმერთის ტაძრის ნიმუშს და ამ ტაძრის ნიმუშს უგზავნის იერუსალიმის მღვდელმთავარს, რომელმაც შემდეგ ღვთის საწმიდრის წმიდა ეზოებში ააგო ყალბი ტაძრის ასლი. ბოროტი მეფე ახაზი სახელმწიფოს განასახიერებს, ხოლო მღვდელმთავრის თანამშრომლობა ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებას წარმოადგენს.

ეს სიტყვასიტყვითი ამბოხება წარმოადგენს სულიერი დიდებული ქვეყნის წინამძღოლის ამბოხებას, რომელიც იმეორებს პაპობის (ჩრდილოეთის მეფის) თაყვანისმცემლობის მსახურებას და აჩერებს ღვთის საწმიდრის ჭეშმარიტ თაყვანისცემას. ახაზის ამბოხება წარმოადგენს შეერთებული შტატების

ხელმძღვანელობას, რომელიც დიდებულ ქვეყანაში აღმართავს ყალბ ტაძარს, ჩრდილოეთის მეფის ტაძრის ასლს.

ესაიას მეშვიდე თავის წინასწარმეტყველური გარემო წარმოადგენს დედამიწის მხეცის სამოცდახუთწლიანი პერიოდის დასაწყისს და, უფრო პირდაპირ, დედამიწის მხეცის დასასრულის პერიოდს. ესაიას მეშვიდე თავის წინასწარმეტყველური გარემოდან მრავალი ნათლის შეგროვებაა შესაძლებელი, მაგრამ ამ ეტაპზე ჩვენ უბრალოდ ვიყენებთ იმ პრინციპს, რომ ქრისტე რაიმეს დასასრულს მისი დასაწყისის საშუალებით წარმოაჩენს. აქ ამ გამოყენებას ვახდენთ არა იმდენად იმისათვის, რომ ღრმად ჩავუღრმავდეთ ესაიას მეშვიდე თავის ისტორიული გარემოს შედეგებს. ჩვენ ვადგენთ, რომ როდესაც განდგომილი რესპუბლიკანიზმის რქა ერთიანდება განდგომილი პროტესტანტიზმის რქასთან, ეს წარმოადგენს ყალბი ტაძრის აღმართვის სიმბოლოს.

ყალბი ტაძრის აღმართვა, რომელიც ჩრდილოეთის მეფის ტაძრის მიხედვით არის ნიმუშირებული, წარმოადგენს იმ ისტორიას, როდესაც მხეცის ხატი ყალიბდება, და იგი არის ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა, რომლის მეშვეობითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება.

„უფალმა ცხადად მაჩვენა, რომ მხეცის ხატი ჩამოყალიბდება მადლის დროის დახურვამდე; რადგან იგი ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა იქნება, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება.“

„ეს არის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხს უნდა ჰქონდეს მანამ, სანამ ისინი დაიბეჭდებიან. ყველა, ვინც ღვთისადმი თავიანთ ერთგულებას დაამტკიცა მისი კანონის დაცვით და ყალბი შაბათის მიღებაზე უარის თქმით, დადგება უფალი ღმერთი იეჰოვას დროშის ქვეშ და მიიღებს ცოცხალი ღვთის ბეჭედს. ხოლო ისინი, ვინც დათმობენ ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას და მიიღებენ კვირის შაბათს, მიიღებენ მხეცის ნიშანს“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 976.

მეშვიდე დღის ადვენტისტებს, რომლებიც ლათინიკის „ღვთის ერი“ არიან, ელით „დიდი გამოცდა“, რომელიც მოხდება მადლის კარის დახურვამდე. ეს არის „ის გამოცდა“, რომელიც მათ უნდა გაიარონ „სანამ დაიბეჭდებიან“. ღვთის ბეჭედი და მადლის კარის დახურვა კვირის კანონის დროს ხდება. მხეცის ხატის ჩამოყალიბება ხდება იმ პერიოდში, რომელსაც მივყავართ კვირის კანონამდე და რომელიც კვირის კანონში აღწევს თავის კულმინაციას. მხეცის ხატი და მისი ჩამოყალიბება არის ჭეშმარიტება, რომელიც გადაწყვეტს ჩვენს მარადიულ ხვედრს. ამ ხატის ჩამოყალიბება ნაჩვენებია, როგორც ორი ჯოხის შეერთება, რათა შეიქმნას ერთი ერი. ორი ჯოხის შეერთება ხდება შეერთებული შტატების ისტორიის დასაწყისში და შემდეგ კვლავ მის დასასრულს. დასაწყისში ორი ჯოხი შეერთდა პროტესტანტული რქის დასამყარებლად, ხოლო დასასრულს ორი ჯოხი ერთდება რესპუბლიკური რქის დასამყარებლად.

1798-დან 1844 წლამდე საწყის ისტორიაში პროტესტანტული რქის ტაძარი აღიმართა. ცხრამეტი წლის შემდეგ, რესპუბლიკური რქის პირველმა რესპუბლიკელმა პრეზიდენტმა, კრავის მსგავსად ილაპარაკა, და ამით მონების განთავისუფლების

პროცესი დაიწყო, მაგრამ ეს მას სიცოცხლის ფასად დაუჯდა. ღვთის კრავი ჯვარზე მოკვდა, რათა კაცობრიობა ცოდვის მონობისგან გაეთავისუფლებინა, მაგრამ ეს მას სიცოცხლის ფასად დაუჯდა. ჯვარი არის ემანსიპაციის პროკლამაცია. იმ ისტორიაში, როდესაც რესპუბლიკური რქა მონებს ათავისუფლებდა, პროტესტანტულმა რქამ მონობის წინასწარმეტყველება უარყო. საკვირაო კანონის ისტორიაში, როდესაც რესპუბლიკური რქა სულიერ მონობას ხელახლა ამკვიდრებს, პროტესტანტული რქა იქადაგებს უწყებას, რომელიც ტყვეებს ათავისუფლებს.

მიწის მხეცის რესპუბლიკური რქის უკანასკნელი პრეზიდენტი ილაპარაკებს როგორც გველეშაპი, და როცა იგი ამას გააკეთებს, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა აღიმართება როგორც დროშა. ეს ტიპურად არის წარმოდგენილი სიტყვასიტყვითი და სულიერი მიდო-სპარსეთის იმპერიის ორ რქაში. სიტყვასიტყვითი მიდო-სპარსეთის იმპერია ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეორე სამეფო იყო, ხოლო ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო არის სულიერი მიდო-სპარსეთის იმპერია. დანიელის წიგნში მიდო-სპარსეთის ვერძს ორი რქა ჰქონდა, როგორც შეერთებულ შტატებს, მაგრამ მეორე რქა ბოლოს ამოვიდა.

შემდეგ აღვაპყარი ჩემი თვალები, ვიხილე, და აჰა, მდინარის წინ იდგა ვერძი, რომელსაც ორი რქა ჰქონდა; და ორივე რქა მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო, და უფრო მაღალი უკანასკნელად ამოვიდა. დანიელი 8:3.

მიწის მხეცისა და მისი ორი რქის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში პროტესტანტული რქა პირველად იქნა ამოცნობილი, მაგრამ აღზევებისა და საქმის დასრულების ნაცვლად, იგი ლაოდიკიური სიბრძნის უდაბნოში უკუიქცა. იმ ისტორიაში, როდესაც რესპუბლიკური რქა გველეშაპით ლაპარაკობს და მალე მოსასვლელ კვირის კანონს იღებს, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა ბოლოსდაბოლოს დროშად იქნება აღმართული. მხოლოდ ისინი, ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტები, რომლებიც მხეცის ხატის ჩამოყალიბებით წარმოდგენილ გამოცდას აღიარებენ, მადლის კარის დახურვისას მიიღებენ ღვთის ბეჭედს. უწყება, რომელიც ამ გამოცდის პროცესს განსაზღვრავს, ახლა იხსნება მათთვის, ვისაც სურს, ამით სარგებლობა მიიღოს.

და მივიდა ელია მთელ ხალხთან და თქვა: როდემდე იქნებით ორჭოფობაში ორ აზრს შორის? თუ უფალია ღმერთი, მიჰყევით მას; ხოლო თუ ბაალია, მაშინ მას მიჰყევით. და ხალხმა მას სიტყვაც არ უპასუხა. 3 მეფეთა 18:21.